

KristenDemokraternes Familiepolitiske Program

P2017-01 Familiepolitiske Program			
Historik			
Forslagsstiller/ Udvalg		Dato	Vedtaget/forkastet
Hovedbestyrelsen		2017.09.09	Vedtaget

Indledning

Familien er det vigtigste fællesskab for den enkelte og for samfundet. Familien er den bedste forudsætning for, at mennesker kan vokse og trives.

Når familien fungerer, er den grundlaget for tryghed og stabilitet i en verden i stadig forandring. Hvis familien ikke fungerer som den trygge base for både børn og voksne, så fungerer samfundet heller ikke optimalt.

Det er i udgangspunktet forældrenes opgave og ansvar at afgøre, hvad der er bedst for deres barn/børn og familie. Derfor er valgfrihed, fleksibilitet og vejledning nøgleord, når det gælder kristendemokratisk familiepolitik. Børnene er forældrenes – ikke statens.

KristenDemokraterne ønsker oprettet et familieministerium og i hver kommune et familieudvalg. Der bør ligeledes oprettes en børne- eller familieombudsmand.

Børn i familien

Alle forældre har ret til at tage ansvar for de børn, de sætter i verden. Derfor skal de også have reel mulighed for at vælge at passe deres børn selv.

Børn under to-tre år har behov for at være mest muligt sammen med forældrene. Derfor skal barselsorloven forlænges til 18 måneder, som forældrene skal kunne dele efter eget valg.

Hvis forældrene ønsker selv at passe deres barn/børn, skal 85% af det offentlige udgifter til en pasningsplads gives til forældrene. Forældre, som vælger selv at passe deres barn hjemme, skal tilbydes mulighed for at tilkøbe timer i kommunal/privat pasning. De 30%, som ikke udbetales til forældrene, beholder kommunen til dækning af administrationsomkostninger, udsending af sundhedsplejerske samt til støtte til eventuelle tilkøbstimer til normale takster.

Når et barn passes hjemme og af den grund ikke kommer i dagpleje, vuggestue, legestue eller børnehave, skal kommunen påse, at barnets udvikling svarer til alderen. Det bør ske ved at en sundhedsplejerske eller børnehavepædagog besøger barnet op til det er tre år i dets hjemlige omgivelser og i naturligt samvær taler med og lytter til barnet. Dette sker i løbende aftale med den enkelte familie.

Pensionsopsparing skal kunne deles mellem samboende forældrene i den periode, hvor kun den ene er på arbejdsmarkedet, fordi den anden forældre har valgt at passe deres fælles børn. Overførsel fra pensionskonto til pensionskonto skal ske på optjeningstidspunktet

Hvis forældrene vælger dagpleje frem for vuggestue, skal barnet kunne være i dagplejen indtil skolestart (nulte klasse), hvis forældrene ønsker dette.

Tilbud om børnepasning skal indrettes efter familiernes behov – ikke modsat. Derfor skal det være muligt at få halvdagspladser i alle daginstitutioner.

Børn skal ikke sendes syge i skole eller daginstitution. Derfor skal forældre til børn under 12 år have ret til børns sygedage i op til 30 dage om året med 80% løn. Ordningen skal finansieres af forsikring tegnet af arbejdstager og arbejdsgiver.

Indkomstreguleret børnecheck skal gives til alle børn i familien. Ydelsen beregnes efter den samlede husstandsindkomst før skat og inkl. den samlede børne- og ungeydelse. Indkomsten beregnes på baggrund af forsørgeres indtægt for skat. Dette sker, så vi undgår at eventuelle søskendes indtægt ikke tælles med i beregningen.

Unge forældre

KristenDemokraterne vil give bedre muligheder for, at unge kan stifte familie tidligere, hvor det biologisk er lettere at blive forældre. Der er færre fødselskomplikationer, og færre par behøver krævende fertilitetsbehandlinger.

Hvis den ene af forældrene er under 30 år, skal de have dobbelt børnefamilieydelse (børnecheck) til deres børn.

Studier skal gøres fleksible for dem, der stifter familie, mens de studerer. Og der skal bygges kollegier til unge familier.

Adoption

Godkendelse til adoption må ikke påvirkes af etnisk herkomst og/eller tro. Barnløse par, der ønsker at adoptere, skal have et adoptionstilskud, der økonomisk er ligestillet med fertilitetsbehandling af barnløse par. Der er en skævhed i, at samfundet uden tøven betaler stadigt stigende udgifter til gratis fertilitetsbehandling, mens tilskuddet til adoption kun dækker en brøkdel af adoptivforældrenes udgifter til at få barnet. Samtidig skal adoptivfamilier med små børn samt adopterede unge og voksne have forbedret deres vilkår gennem PAS (Post Adoption Services).

Adopterede børn skal - når de bliver myndige - have mulighed for at få adgang til information om deres biologiske forældre, så vidt den information er tilgængelig.

Børn skal ikke bortadopteres med tvang. Ved eventuel tvangsfjernelse skal barnet bevare størst mulig kontakt med sine biologiske forældre. Forældres religiøse overbevisning skal tages i betragtning, når der vælges plejeforældre, sådan at barnets religiøse ståsted ikke ændres imod forældrenes ønske.

Adoption kan være et muligt alternativ til abort, hvis den gravide ikke kan forlige sig med at skulle afbryde svangerskabet, men heller ikke ser nogen udvej for at beholde barnet. Den abortsøgende skal i orienteringssamtalen altid oplyses om tilbud om nødvendig støtte til bolig, børnepasning, uddannelse og job, så det reelt er muligt at beholde barnet. Alternativt hertil skal bortadoption umiddelbart efter fødslen nævnes som mulighed.

Familien og arbejdsmarkedet

Familie og venner er de vigtigste faktorer i opbyggelse af vores identitet, for vi bliver til i samspillet med dem – og ikke kun i, hvad vi yder på arbejdsmarkedet. Vi anser menneskets lykke som formålet med samfundet. Derfor skal stat og marked være til for mennesket – og ikke omvendt.

Det er i samfundets interesse, at kommende generationer vokser op til harmoniske, sociale, selvstændige og ansvarsbevidste samfundsborgere med fantasi og kreativitet. Derfor er KristenDemokraternes mål et arbejdsmarked, der er mere indrettet på familiens præmisser, så det giver plads til samvær mellem forældre og børn.

Travlhed og ubalance mellem familie- og arbejdsliv kan være afgørende for, om man vælger ikke at få flere børn. Men hvis hver ny generation finder det vanskeligt at sætte børn i verden og tage sig af dem, vil samfundet på sigt knække over af mangel på erhvervsaktive voksne. Derfor er balancen mellem arbejdsliv og familieliv en forudsætning for et velfungerende samfund.

KristenDemokraterne vil genindføre den fælles fritid for familien. Derfor KristenDemokraterne arbejde for, at medarbejdere med børn under 12 år ikke skal kunne fyres for at afvise arbejdstider på en hverdag efter kl. 18,00 eller på en søndag.

Butikkernes åbningstider skal reguleres, så de ansatte sikres mulighed for at se deres børn hver dag i den vågne tid.

Aleneforældre skal ikke kunne pålægges en arbejdstid, der medfører, at deres børn skal sove på en døgninstitution.

Arbejdsløse aleneforældre skal beholde retten til dagpenge, selv om de afslår et arbejde med mere end 1 times daglig pendling.

Arbejdsløse forældre, der vælger at beholde børn hjemme, skal bevare den optjente ret til dagpenge. Da kommunerne har pasningsgaranti, har forældrene ingen problemer med at stå til rådighed for arbejdsmarkedet, selv om de passer deres egne børn.

Nogle arbejdsløse forældre kan opleve, at økonomien forringes, når de får et arbejde, fordi en del sociale støtteordninger forringes. KD ønsker derfor et forhøjet beskæftigelsesfradrag, så det kan betale sig at arbejde. Sociale støtteordninger som fx. friplads i daginstitutioner skal nedtrappes over tid eller gives som del-friplads indtil forældres indkomst kan "bære", at de sociale støtteordninger bortfalder.

Parforholdet og det offentlige

Det er et personligt ansvar – og ikke statens, hvem man danner par og får børn sammen med. Derfor har vi ikke alene ret, men også pligt til at tage os af de fælles børn og af hinanden.

Parforhold handler om, at vi forpligter os på hinanden. Derfor støtter KristenDemokraterne en sambeskatning til alle par.

KristenDemokraterne vil tilbyde gratis parrådgivning i alle kommuner for at styrke parforholdet, fordi familien er grundlaget for tryghed og stabilitet for både børn og voksne. Alternativt kan parrådgivning betyde en mindre traumatiserende skilsmisse.

KristenDemokraterne vil indføre obligatorisk mægling (rådgivende samtale), når par med børn har besluttet sig for skilsmisse. Mægleren udpeges af Statsforvaltningen og skal alene tage udgangspunkt i barnets/børnenes behov i forhold til beslutning om forældremyndigheden, barnets faste bopæl, samkvemsret og -frekvens.

Skilsmisse skal kun kunne opnås efter en separationsperiode. Det er vigtigt med tid til eftertanke ved så afgørende en beslutning.

Forældre skal ikke automatisk have ret til samvær med børn, men børn skal altid have ret til samvær med forældrene. Samarbejde mellem forældrene indbyrdes og med Statsforvaltningen skal vurderes således, at overholdelse af aftaler vægtes højere end forældrenes kamp for egen ret til barnet. Faglig viden skal inddrages i beslutning om forældremyndighed og samkvemsret.

Børnebidrag skal sikre, at begge forældre bidrager til udgifter i forbindelse med børnenes opvækst. Der skal ikke gives skattefradrag til den af forældrene, der betaler børnebidrag. Ligeså skal den af forældrene, der modtager børnebidrag, ikke betale indkomstskat af dem. Dermed vil børnene være økonomisk ligestillet med de børn, der lever sammen med begge forældre.

Omkring halvdelen af alle børn vokser op i en brudt familie. Derfor skal alle folkeskoler kunne henvise til skilsmissegrupper med særligt uddannet personale, hvor børnene kan deltage efter deres eget ønske eller på opfordring fra lærere og/eller forældre. Her kan børnene give udtryk for de svære følelser, som en skilsmisse og livet i en skilsmissecfamilie ofte giver. Barnet kan kun deltage med forældres samtykke. Tilbuddet skal finansieres ved særskilt bevilling, således at undervisningskvaliteten ikke forringes.

Anbringelse udenfor hjemmet

Anbringelse udenfor hjemmet skal altid tilgodeses barnets tarv. Ved forældres sygdom eller død må anbringelse hos familie eller nære pårørende gå forud for familiepleje eller institution.

Ved anbringelser skal institution eller familiepleje vælges ud fra det, der tilgodeser barnets/den unges behov for hjælp. Der skal så vidt muligt samarbejdes med forældre og andre personer i barnets/den unges netværk. Forældrenes livsholdning/tro skal respekteres ved valg af institution eller plejefamilie.

Barnet/den unge må aldrig blive kastebold mellem forældrene og de offentlige myndigheder.